

STARYT

Rok II

Kraków, dnia 9 lipca 1946

Nr. 38

Cracovia wygrywa w Nitrze

Przed rozstrzygnięciem
w krakowskiej „A“-klasieDanowski i Hejducka pokonani
w Warszawie

Bican wygrywa z Hibernians

Petra mistrzem Wimbledonu

Rekord Polski w biegu na 20 km

Partyzant w Łodzi

O puchar śp. J. Kałuży

Leader przegrywa z outsiderem

Poznań—Kraków 3:1 (2:1)

Poznań, 7 lipca (Tel. wł.) Oczekiwany tu z wielkim zainteresowaniem pierwszy mecz piłkarski o puchar ś. p. J. Kałuży, rozegrany został na stadionie „Arena” w obecności około 10.000 widzów, co na poznańskie stosunki jest liczbą rekordową. Mecz ten przyniósł niespodziewane, lecz w pełni zasłużone zwycięstwo drużynie poznańskiej, która doceniając wagę spotkania wystąpiła do tych zawodów w najsilniejszym swoim składzie, opartym na zawodnikach dwóch czołowych drużyn, a to „Warty” i „KKS”.

Sędzia załamuje drużynę
krakowską

Kraków wystąpił bez zawodników Cracovii i na zespole widać było wyraźne przemęczenie wieloma zawodami w ostatnich tygodniach; pozatym graczom brakło — zwłaszcza w drugiej części meczu — serca do gry, a rezętę załamania psychicznego drużyny krakowskiej dokonał sędzia Nowakowski z Warszawy, dyktując w 27 min. po przerwie za problematyczny faul rzut karny przeciw drużynie krakowskiej. Wogóle sędzia Nowakowski faworyzował wybitnie gospodarzy, tolerując m. in. stałe przetrzymywanie Gracza rekoma a w drugiej części zawodów dopuścił ponadto niepotrzebnie do ostrej gry; mało ruchliwy ten sędzia spotkał się też z zarzutem, że w jednej z sytuacji podbramkowych pod bramką poznańską bramkarz tej drużyny robinsonując wyjął piłkę już z poza linii bramkowej, czego mało ruchliwy sędzia, znajdujący się w danej chwili w dużej odległości od piłki mógł nie zauważyć, a co w rezultacie spowodowało utratę punktu zdobytego przez zespół Krakowian.

Z pośród aktorów dzisiejszego spotkania wyróżnili się w pierwszym rzędzie środkowy napastnik Poznania Gendera, który rozumnie kierował piłąką ofensywną, wysuwając w bój najczęściej najgroźniejszego w tej linii strzelca Smółskiego. W pomocy drużyny poznańskiej pierwsze skrzypce grał środkowy Tarka, strzelec bardzo pięknej bramki — z obrońców lepszy był Dusik, mimo iż grał po niedawnej operacji ślepej kieszki, z dwóch bramkarzy Skromny był mniej zatrudnionym, natomiast Jankowiak potwierdził swą wysoką klasę.

W drużynie krakowskiej poza Jakubikiem w

bramce i jego następcą Smolarkiem, Barwińskim w obronie, oraz braćmi Wapiennikami w pomocy i Giergielem w ataku, wszyscy grali grubo poniżej swej normalnej formy a zawiedli w zupełności Nowak, Tyranowski, Rakoczy i Gracz.

Składy drużyn:

Kraków: Jakubik (Garbarnia), Smolarek (Wisła) — Kubik (Wisła), Barwiński (Tarnovia) — Wapiennik I (W), Tyranowski (Garbarnia), Wapiennik II (W) — Giergiel (W), Nowak (Garbarnia), Rakoczy (Garbarnia), Ignaczak (Garbarnia).

Poznań: Skromny (KKS), Jankowiak (Warta) — Baltes (KKS), Dusik (Warta), Groński (Warta), Tarka (KKS), Kaźmierczak (Warta) — Polka (KKS), Anioła (KKS), Gendera (Warta), Blaslas (KKS), Smółski (Warta).

Gra w pierwszej połowie prowadzona była w żywym tempie i stała na wysokim poziomie, wykazując równość techniczną obu przeciwników. Obaj bramkarze, a zwłaszcza Jakubik mieli w pierwszych minutach gry wiele sposobności do interwencji. Po 10 minutach Poznań zaczął coraz silniej przeważać i w tym okresie napad krakowski coraz rzadziej dostawał się pod bramkę poznańską, natomiast defensywa krakowian była zmuszona raz po raz do interwencji.

W 14-tej minucie zdobywa Poznań prowadzenie: Blaslas podaje głową do Anioły, który strzela ostro nie do obrony.

W 12 minut później środkowy pomocnik Tarka daleką bombą z 30 metrów zaskakuje Jakubika i uzyskuje drugą bramkę dla swych barw, nagrodzoną frenetycznymi oklaskami widzów.

Po 10 minutach równej gry zawinia obrona Poznania faul na przedpolu karnym; wolnego bije Gracz i przenosi lekko górą ponad zasłoniętym Skromnym piłkę do siatki, uzyskując bramkę dla Krakowa. Wynik ten mimo obu stronnych żywych ataków utrzymuje się do przerwy.

Mądra taktyka Poznania

Po przerwie Poznań stosuje mądrą taktykę defensywną, cofając obu łączników do pomocy i przydzielając Tarkę do obrony.

Kraków nie może sobie dać rady z tak silnie wzmocnioną defensywą przeciwnika — ten zaś atakuje groźnymi swoimi skrzydłowymi i podchodzi często pod bramkę Krakowa. W 12 min. wybiega Jakubik z bramki i zderza się niefortunnie z napastnikiem Poznania; wskutek kontuzji bramkarz krakowski zmuszony jest opuścić boisko, a zastępuje go rezerwowy Smolarek. W następnej minucie traci znów drużyna poznańska swojego bramkarza, który łapiąc wysoką górną piłkę pada nieszczęśliwie i wskutek upadku doznaje kontuzji nie pozwalającej mu już do brania udziału w zawodach. W bramce poznańskiej zjawia się wówczas bramkarz Warty Jankowiak i episuje się dzielnie na swym posterunku, nie przepuszczając żadnej bramki.

W 27-ej minucie gry za wątpliwy faul na polu karnym zarządza sędzia 11-stkę przeciw Krakowowi. Drużyna krakowska protestuje przeciwko takiemu orzeczeniu, a kapitan drużyny Giergiel nakazuje Smolarkowi opuścić demonstracyjnie bramkę. Dopiero interwencja kapitana związkowego zmusza bramkarza Krakowa do zajęcia posterunku — nie może on jednak przeszkodzić, że celnie plasowany strzał Smółskiego znajduje się w sieci. Po utracie tej bramki drużyna krakowska, załamana nerwowo, opada wyraźnie na siłach i mecz kończy się zwycięstwem drużyny miejscowej, z którym tu w Poznaniu na ogół nie liczone się „typując” na zwycięzcę drużynę krakowską.

*

Po meczu Kraków—Poznań (1:3), tabela rozgrywek międzymiastowych o puchar śp. Kałuży uległa zmianie na trzeciej i czwartej pozycji; Poznań zdołał się bowiem ulokować (dzięki lepszemu stosunkowi bramek) wyżej od Śląska, który zajął ostatnie miejsce.

TABELA:

	Gier	Pkt.	Bramek
1. Kraków	3	3:3	6:5
2. Warszawa	3	3:1	6:8
3. Poznań	2	2:2	6:5
4. Śląsk	2	2:2	2:2

Petra (Francja) mistrzem Wimbledonu

Petra—Brown (Australia) 6:2, 6:4, 7:9, 7:5, 6:4

Po raz pierwszy od zakończenia wojny zaryły się wspaniałe korty Wimbledonu graczami ze wszystkich stron świata. Istnieją rzeczy i widoki, które z biegiem lat nie tracą nic na znaczeniu, ale przeciwnie zyskują je podobnie jak stare wino. Do takich właśnie wielkich imprez, które ustawicznie tworzą atrakcję na różnorodnej szachownicy międzynarodowych rozgrywek, jest turniej wimbledoński. Po kryzysie wojennym liczba startujących w Wimbledonie nie zmniejszyła się, rozgrywki uświetnia co roku Królewska Rodzina Angielska, a rewia rakiet wimbledońskich służy dalej za podstawę do ułożenia światowej „ranglisty”. Korty wimbledońskie zniszczone działaniami wojennymi, po remoncie przedstawiają się znów bardzo korzyst-

waniem naszym klubów; cóż powiedzą piłkarze zagraniczni o swoich przeciwnikach, jeśli w kilku pod rząd rozegranych meczach widzą tych samych zawodników w barwach różnych klubów. Czy w tych warunkach istnieje możliwość wypróbowania rezerw? Czy można mówić o konsolidowaniu się formy jakiegos klubu? To może zaważyć na ambicji młodych piłkarzy, którzy w tych warunkach nie widzą przed sobą wybicia się i to może doprowadzić do stam, że będzie mieli kilku piłkarzy, których formie można zaufać, a oprócz nich wielką rzeszę niewiadomych.

Umówiliśmy się przed kilkunastu miesiącami, że w trosce o dobro i należyty rozwój sportu polskiego nie będziemy tworzyć t. zw. „Stajni wyścigowych” i że kardynalnym warunkiem dopuszczenia do czynnego uprawiania sportu, będzie świadectwo Poradni Sportowo-Lekarskiej. Ani jedno, ani drugie nie zostało wykonane.

Sliczna krótko strzyżona trawa zaprasza falangę graczy, wśród których nie brak młodych gwiazd jak i weteranów tenisu powyżej lat czterdziestu. Każdy zawodnik uważa sobie za szczególny zaszczyt wkroczyć na trawiasty kort wimbledoński, który pamięta mecze braci Doherty, „armatni” serwis Tildena, matematyczną precyzję Lacoste'a, młodzieńczą furie Borotry, dokładność Perry'ego oraz najlepszego tenisistę wszystkich czasów rudowłosego amerykanina Budgey'a. W tegorocznych rozgrywkach do gier pojedynczych panów zgłosiło się wielu zawodników, wszystkich możliwych narodowości. Na starcie zabrakło tylko ze względów politycznych: Węgrów, Włochów, Rumunów i Niemców. Nie stawił się również mistrz Ameryki ptn. Parker-Pajkowski oraz mistrz Australii Bromwich. Zainteresowanie w roku bieżącym wzmożło się z racji siedmioletniej przerwy spowodowanej wojną. Przypominamy, że mistrzem Wimbledonu w roku 1939 był młody rokujący wielkie nadzieje tenisista amerykański Riggs, który po przejściu Budge'a na zawodownictwo w dalszym ciągu utrzymał prymat Ameryki w Wimbledonie.

W tym roku staliśmy przed wielką niewiadomą. Pojawili się nowe gwiazdy w Ameryce i Australii, przy młodych i starych weteranach europejskich, którzy jednak nie zawiedli pokładanych w nich nadziei, legitymując się pierwszym i czwartym miejscem.

Turniej obecny stał pod znakiem licznych niespodzianek. Do nich zaliczamy porażki tak renomowanych tenisistów, mało jeszcze znanych na kontynencie europejskim jak: Amerykanina Kramera, Ekwadorczyka Segurę, typowanego na finalistę australijskiego Pailsa oraz obydwu Jugosłowian Puncęca i Mitica. Największą niespodziankę zrobił nie brany pod uwagę, ani też rozstawiony Czech Drobny. Dzięki swej dynamicznej i nad wyraz skutecznej grze potrafił on pomimo tak silnej konkurencji przedostać się

do półfinału, aby tutaj dopiero ulec młodemu finalście Brownowi (Australia) 4:6, 5:7, 2:6, pogromcy Szweda Bergelina. Chimeryczny Francuz-Petra, który w zawodach o puchar Davisa został pokonanym przez Puncęca (Jugosławia) 3:6, 6:3, 4:6, 9:7, 0:6, w turnieju wimbledońskim wznosił się na najwyższe szczyty dochodząc do finału i zdobywając mistrzostwo Wimbledonu na rok 1946. Zwycięstwem swym nad 23-letnim Amerykaninem Brownem, który przedtym rozłożył Segurę 6:3, 6:3, 6:3 oraz Puncęca 6:2, 8:6, 6:4, udowodnił, że młodzieńczy rozmach Amerykanina nie wystarczał przeciwko świetnie dysponowanemu Francuzowi, który grał, z podziwu godnym opanowaniem i spokojem.

Petra jest bezspornie najinteligentniejszym zawodnikiem, który drobniawo rozplanowuje swoją taktykę. Jego serwis jest niebywały, a uderzany z piorunującą szybkością. Backhand bity z elegancją, równocześnie zabójczy i nad wyraz skuteczny. Jeszcze raz w spotkaniu finałowym zadokumentował swoją wielką formę zwyciężając Australijskiego Browna w pięknym stylu. Petra dopiero w tej grze wykazał wszystkie swe walory. Nadaremnie próbował Brown przeciwstawić się Francuzowi, który miał naprawdę wielki dzień. Petra jest po Perry'm pierwszym Europejczykiem, który w ostatnich latach zdobył mistrzostwo Wimbledonu.

*

Na zakończenie tego przeglądu warto podać nieco danych o Wimbledonie. Oto największy ten turniej urządza potężny ALL ENGLAND LAWN TENNIS CLUB. Warto dalej przypomnieć, że na trybunach Wimbledonu może się zmieścić 30.000 widzów. W turnieju używa się przeciętnie 550 tuzinów piłek. Urządzenie turnieju jest b. kosztowne, lecz pomimo ich „Powszechny angielski klub tenisowy” nieźle zarabia, skoro w roku 1939 zapłacił podatek od dochodu w wysokości 5000 funtów za 14-dniowy turniej.

Zastraszający objaw

Mamy przed sobą pismo kierownika Kolonii Sportowo-Lekarskiej w Krakowie, dra W. Skałowicza, które przytaczamy w całości:

„W czasie od 25 kwietnia do 1 lipca przebadano w Poradni Sportowo-Lekarskiej 521 piłkarzy. Wśród przebadanych 16 uznano za niezdolnych do gry w piłkę nożną, a to w 4-ch wypadkach z powodu wady serca, w 2-ch z powodu gruźlicy płuc. Wszystkich podejrzanych o powyższe schorzenia poddano badaniu klinicznemu, z wyjątkiem jednego przypadku wady serca, ponieważ jeden gracz nie zgłosił się do szczegółowego przebadania. Resztę niezdolnych stanowią wady postawy, zbyt młody wiek, względnie inne schorzenia, nie pozwalające na grę w piłkę nożną, jak ostry ischias, nadciśnienie znacznego stopnia itd.

Z uwagi na to, że przebadano tylko znikomą ilość graczy istnieje uzasadniona obawa, że wśród uchylających się od badania znajdują się ludzie, którzy nie wiedząc o swoim cierpieniu marnują zdrowie, a co ważniejsze, mogą być przez swą chorobę jak np. gruźlica płuc, groźni dla otoczenia.

Dlatego też zarządy klubów powinny dolażyć wszystkim staran celem wyeliminowania ze swego środowiska ludzi chorych i zagrażających otoczeniu. W tym celu powinni być zawiązany bliższy kontakt między poradnią sportową, a klubami. Tymczasem prawie żaden klub nie zainteresował się stanem zdrowia swoich graczy i wynikami badań”.

Komunikat ten jest w swojej treści tragiczny! W uzupelnieniu jego podano nadto dokładne dane statystyczne o ilości zbadanych zawodników z poszczególnych klubów. Wynika z nich, że TS. Wisła i KS Cracovia, kluby chętnie się na każdym kroku największą ilością zawodników zgłosiły do badania: Wisła 27, t. j. tylu ile Nadwiślan, a Cracovia o 10-ciu więcej. Natomiast nie zgłosiły się jeszcze do badania Groble, Prokocim, Legia, Płaszowianka, TUR Podgórski i Milicjany. To już więcej niż karygodne.

Jeżeli ktoś miałby jeszcze jakieś wątpliwości co do potrzeby badania, to te cyfry 16 niezdolnych na 521 zbadanych są dostatecznym świadectwem, by przekonać wątpiących o konieczności klinicznego badania zawodników. Jeśli ktoś ma wątpliwości, że w czołowych klubach nie idzie wszystko jak najlepiej, to te słuszne dane z ilości zbadanych zawodników są również wystarczającym dowodem. Zresztą badanie lekarskie, niewątpliwie rzecz najważniejsza, lecz nie sama jedna tylko, świadczy o tym, że zbaczamy z obranej drogi, gdzie element wyników winien być na drugim planie, a na pierwszym zdrowie fizyczne i moralne zawodników.

Weszło bowiem u nas ostatnio w zwyczaj, stosowane już obecnie nagminnie i nazbyt często, t. zw. wzmocnianie składu. W ciągu ostatnich kilku tygodni w barwach Cracovii grają gracze Wisły i Garbarni i naodwrot. Nie mamy nic przeciwko temu, by w meczu w którym chodzi o honor piłkarstwa polskiego wzmocnić drużynę krajową czołowymi zawodnikami innych klubów. Lecz nie powtarzajmy tego nazbyt często. Pomijając już inne związane z tym skutki, chcemy przestrzec przed pewnego rodzaju dezawuo-

Cracovia w Czechosłowacji

Praga (tel. wł.) Jak już donosiliśmy, Cracovia wyjechała do Czechosłowacji, gdzie broni tytułu zdobywcy pucharu ks. Přibiny w Nitrze. Piłkarze krakowscy uzyskali cenne zwycięstwo na drużynę gospodarzy 1:0 (1:0), natomiast ulegli S. K. Bratislavie 1:5 (0:3).

Po turnieju w Nitrze udają się jeszcze białoczerwoni do Bratisławy, gdzie w dniu 10 b. m. zmierzą się w rewanżowym spotkaniu z S. K. Bratislava.

Szczegółowe sprawozdania z wyjazdu Cracovii do Czechosłowacji zamieścimy w następnym numerze.

Kto będzie mistrzem piłkarskim Warszawy?

Wyznaczony termin zakończenia mistrzostw piłkarskich w okręgach przed 4 sierpnia napawa kłopotem szereg okręgów. Najwięcej jednak krakowski i warszawski. Jak u nas w Krakowie wiemy. W Warszawie sprawa przedstawia się w ten sposób, iż w grupie I najwięcej szans mają Polonia (stracony 1 pkt) i Legia (stracone 2 punkty) z tym, że Legia ma jedną grę mniej. Następna w tabeli Jedność ma straconych 9 punktów. W drugiej grupie na czele kroczą Grochów i Marymont mając po 5 punktów straconych, z tym, że Marymont ma jedną grę mniej. Ostatnie spotkanie między tymi drużynami (we czwartek) przyniosło wynik nierozstrzygnięty 1:1 (1:1). Rewanżowe spotkanie tych drużyn w dniu 14 lipca przyniesie prawdopodobnie rozstrzygnięcie. Również 14 grają ze sobą Polonia—Legia. O ile wygra Polonia sprawa będzie w jej grupie rozstrzygnięta, o ile przegra lub zremisuje. Kwestia mistrzostwa będzie dalej otwartą.

KSZO z Ostrowca pokonał w ramach meczu piływackiego reprezentację Warszawy w spotkaniu piłki wodnej 6:1.

Grochów—Marymont 1:1

Drugie „derby” Warszawy Grochów—Marymont, kandydatów do pierwszego miejsca w drugiej grupie zakończyły się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1 (1:1). Dla Grochowa bramkę zdobył Izdorzak, dla Marymontu Borowiecki.

„Derby” Bydgoszczy zakończone remisem

Spotkanie piłkarskie najlepszych drużyn Bydgoszczy KKS „Brda”—BKS „Polonia” zakończyło się wynikiem nierozstrzygniętym 1:1 (1:0). Dla Brdy bramkę zdobył Witt, dla Polonii Urbański.

Wynik tego meczu odwrócił sprawę wyjaśnienia zdobycia mistrzostw kl. A. Obok powyższych drużyn duże szanse w zdobyciu mistrzostwa posiada jeszcze KKS „Pomorzanin”.

Prezes Polskiego Związku Motocyklowego J. Docha wrócił ostatnio z Międzynarodowego Zjazdu Związków Motocyklowych w Genewie.

Radomiak zwycięża Garbarza 6:1

Ponad 5000 mieszkańców Radomia przeżyło w dniu 1 lipca wielkie spotkanie piłkarskie pomiędzy dwiema najlepszymi drużynami piłkarskimi Radomiakiem i Garbarzem. Zwyciężył Radomiak wysoko 6:1 (4:0). Wynik nieco niesprawiedliwy, gdyż Garbarz był drużyną niezbity gorszą od Radomiaka. Jedynie bramkarz Garbarza ustępował swemu vis a vis i przepuścił niepotrzebnie parę bramek, mocno obciążających konto swej drużyny. Bramki dla Radomiaka zdobyli Szczepański 3, Rusinowicz, Gniewek i Czachor po 1, dla Garbarza Cymmerman.

Sport w Lublinie

W Lublinie odbył się mecz piłki nożnej o mistrzostwo A klasy między KS „Lewart” i KKS „Sygnał” z Lublina, zakończony zwycięstwem „Sygnału” 2:0 (2:0).

Sezon szybowcowy w pełni

3 lipca rozpoczął się w Góleszowie koło Cieszyne drugi w tym roku kurs pilotażu szybowcowego. Na kurs zapisało się 90 uczniów z całej Polski, w tym 3 z warszawskiej szkoły Wawelberga. Wybitniejsi absolwenci kursu przejdą do szkoły szybowcowej w Żarach pod Bielskiem, gdzie zapoznają się z szybownictwem wypoczynkowym.

„Babla Góra” ulega „Koszarawie”

K. S. „Babla Góra” (Sucha) rozegrała na własnym boisku w dniu 29 czerwca b. r. towarzyskie zawody w piłkę nożną z T. S. „Koszarawą” (Żywiec) drużyną „A” klasy Ligi Śląskiej.

Zawody zakończyły się zwycięstwem T. S. „Koszarawy” 5:3 (2:2). Na 30 min. przed końcem zawodów spadł ulewny deszcz, w którym to czasie lepsza fizycznie drużyna T. S. „Koszarawa” strzeliła 2 bramki ustalając wynik zawodów.

Gra obustronnie bardzo interesująca, tak iż mimo silnego deszczu publiczność wytrwała do końca spotkania.

Sędziował bardzo dobrze Lorenz z Makowa Podhal.

W Mieście rozegrane zostały w dniu 29 czerwca br. zawody towarzyskie w piłkę nożną między M. K. S. „Gryf” a K. S. „Metal” z Tarnowa, zakończone zasłużonym zwycięstwem „Gryfu” 3:1 (1:1), który okazał się drużyną we wszystkich liniach lepszą i tylko pech przy pozycjach przybramkowych uratował go od większej porażki. Bramki dla „Gryfu” zdobyli: Noworyta Zygmunt 1, Skutela 1 i Pyrzyński 1 pięknym strzałem pod poprzeczkę z odległości 30 m. Sędziował Sokół.

„SEKCJA MOTORZYSTÓW I CYKLISTÓW R. K. S. „ZWIĄZKOWIEC” Kraków, Rynek Gł. 34 zawiadamia, że w dniu 19 lipca 1946 r. o godz. 17-tej w lokalu własnym odbędzie się Walne Zebranie wszystkich członków.

Bican wygrywa mecz Slavii

Poraz który piłkarze Szkoccy gościem Pragi Praga, 2 lipca. Oczekiwany tu z najwyższym zainteresowaniem drugi występ Hiberniansu doszedł do skutku na boisku Slavii i zakończył się wspaniałym zwycięstwem piłkarzy czeskich, którzy w ten sposób pomścili klęskę Sparty i Slezkiej Ostrawy, a łącznie z piłkarzami Zidenic, którzy zdołali pokonać u siebie finalistę pucharu Szkockiego, przyczynili się do tego, że Hibernians odjeżdża z Czechosłowacji wynosząc z 4 spotkań dwa zwycięstwa i dwie porażki przy dodatnim dla siebie stosunku bramkowym 13:8.

Około 50 000 widzów było świadkiem zwycięstwa, do którego w pierwszym rzędzie przyczyniła się... wiadomość z Londynu, że Drobny zakwalifikował się do półfinału pokonawszy Francuza Pelizę w 3 setach. Skoro o tym dowiedzieli się piłkarze Slavii w czasie przerwy to jak gdyby inny duch wstąpił w drużynę. Mimo przeigranej w pierwszych 45 minutach 0:1 potrafili narzuciwszy ostre tempo wyrównać, zapewnić sobie prowadzenie 2:1, a gdy Szkoci wyrównali, strzelili jeszcze na minutę przed końcem zwycięską bramkę.

Bohaterem spotkania był strzelec wszystkich trzech bramek, Bican. Bez niego nie mogłaby Slavia wygrać tego spotkania. Ani Kopecky, ani Vyspalek nie mogli się uwolnić od asysty pomocników czy obrońców Hiberniansu — jedynie mógł dokonać tego Bican. Przechodził on wspaniale defenzywę przeciwnika, kierował rozumnie atakiem i strzelał przy tym z każdej pozycji i odległości. Trzy jego bramki były klasyczne. Przy pierwszej minął on obu obrońców, wyciągnął bramkarza Kerra do siebie i lekko strzelił obok niego do siatki. Przy drugiej obrońcy mogli tylko bezzadnie przypatrywać jak do-

brą centrę Vyspalka przełożył błyskawicznie z prawej na lewą nogę i silnym volejem przebił w róg nie do obrony. Przy trzeciej bramce mimo, iż miał koło siebie trzech przeciwników zdołał zręcznym zmyleniem ciała uwolnić się z „czutej” asysty i zdobyć decydujący punkt. Bramka ta padła dosłownie na kilka sekund przed gwizdkiem sędziego, a widzieli ją wszyscy widzowie, mimo, iż utarł się zwyczaj, że boisko opuszcza się już na kilka minut przed końcem zawodów. Tym razem nikt nie ruszył się wcześniej z miejsca, gdyż wspaniała gra piłkarzy czeskich przykuwała i zmuszała do wytrwania przez pełne 90 minut. W nagrodę byli wszyscy świadkami zwycięstwa, które aczkolwiek nikie było jednak w pełni zasłużone.

Zgodnie twierdzi się tu, że Slavia od 10-ciu lat nie grała już tak dobrze jak w meczu przeciw Hibernians. Cała drużyna bez wyjątku grała ambitnie i ofiarnie, a przy tym bojowo i zdecydowanie. Pomoc kryła pierwszorzędnie napastników szkockich i zsiłała swój napad doskonałymi piłkami. Obrońcy nie popełnili żadnego błędu, a napad wznosił się na szczyty gry kombinacyjno-zespołowej i mając w swoim gronie świetnie dysponowanego Bicana, zdołał strzelić trzy bramki, które zapewniły mu zwycięstwo.

W drużynie Hiberniansu, o którego zaletach pisałem już poprzednio, doskonale spisywał się bramkarz Kerr, żadna z puszczonych bramek nie obciąża jego sumienia. Z obrońców lepszym był Hovie, a w napadzie wyróżnili się środkowy Weir oraz skrzydłowy Nuttley, strzelcy obydwu bramek. Nuttley zdobył pierwszą w 28 minucie pierwszej połowy, a Weir w 25 minucie po przerwie.

A. O. Sumara

Piłkarze Finlandii przegrywają 0:12

Norwescy piłkarze odnieśli dwucyfrowe zwycięstwo 12:0 (5:0) w meczu między państwowym jakiego rozegrali w Bergen z reprezentacją Finlandii. Piłka nożna w Finlandii nie jest zbyt popularna, to też poziom u drużyn piłkarskich jest słaby. Wynik jednak tak wysoki w oficjalnym spotkaniu międzypaństwowym jest troszkę nieprzyjemny.

Ehrlich znowu przegrywa z Vaną

W międzynarodowym turnieju ping-pongowym w Paryżu, znany doskonały polski ping-pongist Ehrlich doszedł do finału w którym spotkał się z mistrzem świata Vaną (Czechosłowacja) i przegrał w trzech setach 14:21, 15:21, 16:21. W turnieju tym brał udział prócz wymienionych Orchetti (Szwajcaria), oraz Dubois, Amouretti, Rubini i Haugenauer (wszyscy Francja).

Ujpesti na czele Ligi Węgierskiej

Po ostatnich wynikach w Węgierskiej Lidze Piłkarskiej, a to: Ferencvarosi—Szeged 3:8, Csepel—D. V. S. C. 5:7, Ujpesti—M. T. K. 4:4, Sz. A. C.—Kispesti 2:7, Vasas—Haladas v. o. 3:0 — prowadzi na czele Ligi Węgierskiej Ujpesti z 24 punktami przed Szegedem (17) Csepel i Vasasem po 16 i Ferencvarosi (14). Na dalszych miejscach znajdują się: Sz. A. C. (13), D. V. S. C. i Kispesti po 11, M. T. K. (9) i Heladas (4). Do końca rozgrywek pozostało tylko jeszcze 4 rundy.

Pierwsza porażka C. D. K. A.

W mistrzostwie piłkarskim w Z. S. R. R. w pierwszym spotkaniu drugiej rundy pokonało

nieoczekiwanie Torpedo z Moskwy lidera tabeli piłkarskiej Związku Radzieckiego 1:0.

Kladno wygrywa nadal w Norwegii

Znany w Polsce klub Ligi Czechosłowackiej S. K. Kladno pokonało w Norwegii Lillehammer 6:1 (2:0). Strzelcami bramek byli Riger 3, Seresen 2 i Seidl.

Sparta—Slavia 4:2 (2:1)

(O tytuł mistrza piłkarskiego Czechosłowacji) Praga, 4 lipca (tel. wł.). Pierwszy mecz finałowy o tytuł mistrza piłkarskiego Czechosłowacji rozegrany w dniu wczorajszym na stadionie Sparty, zakończył się zwycięstwem gospodarzy nad drużyną Slavii 4:2 (2:1). Bramki dla Sparty, która grała w następującym zestawieniu: Horak—Senecky, Zasiera—Koubek, Hajek, Kolsky—Kokstein, Riha, Cejp, Wejvoda i Smatlik strzelili Kokstein, Cejp, Smatlik i Wejvoda — dla pokonanych Bican i Vyspalek. Rewanżowe spotkanie odbędzie się w dniu 11 lipca.

Lepiej niż rekord świata

1.05 min. w pływaniu na 100 m stylem klasycznym uzyskał ostatnio doskonały pływak sowiecki Leonid Mieszkow. Czas ten jest lepszym od wyniku nieoficjalnego rekordzisty świata na tym dystansie Bojcenki o 0,2 sek.

100 m = 10,8 sek.

Na międzynarodowych zawodach w Oslo, Norweg A. Haakon Trenberg uzyskał w biegu na 100 m 10,8 sek. Szwed Bergson wygrał bieg na 800 m w czasie 1,51, a jego rodak Fredin uzyskał w skoku wzwyż wynik 194 cm.

Coraz żywsze przejawy pracy PUWF i PW

Odprawa Dyrektorów Woj. Urz. WF i PW

Dwudniowa odprawa Dyrektorów Wojewódzkich Urzędów WF i PW, która odbyła się ostatnio w Warszawie, wykazała, iż mimo bardzo krótkiego czasu sieć urzędów wojewódzkich stale się zwiększa i prace na poszczególnych odcinkach wykazują duży rozmach i przynoszą rezultaty.

Kursy...

Pierwszy powojenny kurs instruktorów, który odbył się w CIF-ie na Bielaniech został już zakończony. W kursie tym wzięło udział 41 uczestników (30 mężczyzn, 11 kobiet) w większości rekrutujących się ze środowiska organizacji wiejskich: „Wici”, Samopomocy Chł. Młodzież wykazała olbrzymie zainteresowanie zagadnieniami sportu i w. f. oraz doskonałe postępy. Tylko jeden z uczestników nie ukończył kursu. Absolwentom Kursu Dyr. PU WF i PW inż. T. Kuchar przy pogonaniu wręczył strój sportowy, oraz w zależności od zainteresowania sprzęt sportowy (dyski, oszczep, piłki).

Kurs odwiedził gen. Spychalski, który w dłuższym przemówieniu podkreślił rolę odbudowy naszego państwa we wszystkich dziedzinach życia, a więc również i na polu WF, którego znaczenie państwo odpowiednio docenia. Gen. Spychalski wyraził zadowolenie, że element wiejski zaczyna gnać się do WF i sportu, co przejawiało się w licznych obsadzeniach kursu przez wieś. Kurs prowadzony był przez fachowe siły b. instruktorów CIF-u Kyselanek, Sipowicza, Kaczora, Chojnickiego, wykładowców mgr: Składa, insp. WF Nawrockiego. Kierownikiem kursu był mjr. Skierczyński.

Następnym kursem zorganizowanym przez PU WF i PW w CIF-ie jest kurs instruktorów bokserów, który rozpoczął się 7 lipca, pod kierunkiem trenera Sztama. Udział w tym kursie bierze 50 zawodników z całej Polski. Prócz tego kursy uruchomione zostały przez PU WF i PW 2 obozy sportowo-szkoleniowe w Sierakowie dla lekkoatletów, pływaków i zawodników piłki ręcznej. Obozy młodzieżowe z dniem 7 lipca zostały zorganizowane w Międzyrzeczu, Sulęcimie, Głę-

bokiem i Pleskowej Skale. W połowie lipca uruchomiony zostanie dalszy obóz w Sławnie.

Pływalnica na stadionie WP. w Warszawie została już wyremontowana, i oficjalnie jej otwarcie nastąpi w bieżącym tygodniu pierwszym krokiem. Pływalnię tę objął pod swój zarząd PU WF i PW.

Jak widać z tego, powoli ale stale prace wycieczne planem PU WF i PW postępują naprzód i zwiększają kadry instruktorów i obejmują coraz większe masy.

W drugim dniu odprawy obecny był przez kilka godzin gen. Spychalski, który bardzo żywo interesował się pracami urzędów wojewódzkich w kraju. Generał wygłosił dłuższe przemówienie do zebranych, związane ściśle z przyszłą pracą nad rozbudową WF i kultury fizycznej w całym społeczeństwie.

Woj. Rada Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. w Gdańsku

W Gdańsku odbyło się pierwsze plenarne zebranie przedstawicieli sportowych woj. gdańskiego, organizowane przez nowo powstałą Radę Wychowania Fizycznego i Przygotowania Wojskowego. Na zebraniu omówiono i rozdzielono pomiędzy poszczególne kluby sportowe prace nad zorganizowaniem części sportowej „Święta Morza”. Rada WF i PW jest głównym organizatorem tej części imprezy. Podkreślić należy, że Rada WF i PW województwa gdańskiego jest jedną z pierwszych tego rodzaju rad kraju, które mają powstać na terytorium całej Polski. W skład prezydium Rady weszło po jednym przedstawicielu Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych, OM TUR, ZWM.

Do instruktorów W. F.

PUWF i PW Wydział Wychowania Fizycznego zwraca się z prośbą do wszystkich kobiet mających kwalifikacje tak wyższych uczelni jak i kursów instruktorów ogólnych lub poszczególnych gałęzi sportu o zgłoszenie współpracy w akcji obozowej i wyszkoleniowej.

Zgłoszenia kierować należy do Państwowego Urzędu WF i PW Warszawa, Al. Niepodległości 241/43 Wydział Wych. Fiz. wraz z podaniem wieku, kwalifikacji i czasu, którym dysponuje.

Po Walnym Zebraniu P.Z.B.

Pierwsze powojenne Walne Zebranie Polskiego Związku Bokserskiego, które odbyło się w Poznaniu dało przegląd dotychczasowego stanu boks polskiego, oraz przedstawiło plany prac oraz programu mistrzostw drużynowych indywidualnych i spotkań międzypaństwowych.

W zebraniu wzięły udział okręgi: Śląski, Pomorski, Poznański, Gdański, Łódzki, Warszawski, Częstochowski i Krakowski. Brak było przedstawicieli okręgów Lubelskiego i Rzeszowskiego.

Zebranie, któremu przewodniczył mec. Seidlitz, powołał przemówieniami wiceprezes PZB Piękniewski, woj. poznański dr Widy-Wirski oraz delegat PUWF i PW mgr Zakrzewski. Najwięcej żywości wśród okręgów wykazał okręg Śląski, wśród klubów „Warta”, za co otrzymali dyplomy uznania z rąk wiceprez. PZB Bielewicz, pomy uznania z rąk wiceprez. PZB Bielewicz.

Po złożeniu sprawozdania z działalności zarządu i krótkiej dyskusji uchwalono jednogłośnie absolutorium ustępującemu zarządowi i wybrano nowy zarząd BZB, na czele którego stanął wojewoda poznański dr Widy-Wirski, znany przedwojenny działacz bokserski, Wiceprezesami wybrano: Piękniewskiego, Głowackiego i Bielewicz, sekr. Szerbaria, skarbnikiem Tuliszka, przewodniczącymi komisji WSS — Bielewicz, Sportowej — Adamskiego, kapitanem sportowym Suszczyńskiego.

Dużą troskę wykazano w kierunku ożywienia sportu bokserskiego wśród młodzieży (referat młodzieżowy objął Kaliniak), otoczenia jej opieką i wychowania jej w jak najlepszym duchu sportowym.

Sprawa sędziowania, jedna z największych bolączek każdego spotkania była poruszana bardzo żywo. Okręg Poznański wysunął wniosek o jawne sędziowanie, tzn. wykazywania stanu punktowego po każdej rundzie. Niestety, wniosek ten nie przeszedł. A szkoda, gdyż wielokrotnie ogół na zawodach nie orientuje się w punktowaniu i sędziowie wydają decyzje według własnych upodobań. Stąd nieraz słabsi bokserzy na swoich terenach, przy swoich sędziach odnoszą niesprawiedliwe zwycięstwa.

Program drużynowych mistrzostw bokserskich przewiduje zakończenie ich w okręgach do 15-go listopada, a rozpoczęcie w dwóch grupach północnej i południowej 15 grudnia. Indywidualne mistrzostwa Polski odbędą się w Katowicach w kwietniu 1947.

Na 4 lipca wyznaczono rozpoczęcie pod kierownictwem trenera Sztama kursu instruktorsko-doskonalącego. Następnie od września rozpocznie się centralny kurs instruktorski o charakterze unifikacyjno-metodycznym. Dokończenie mistrzostw Polski w wadze średniej odbędzie się w Łodzi. W związku z tym poprawiono punkt regulaminu w sprawie komisji odwoławczej, która ma w przyszłości rozpatrywać decyzje sędziów i wydawać postanowienia przed rozpoczęciem następnej walki, a w przypadku walki ostatniej po upływie jednej godziny.

Ustalony kalendarzyk imprez międzynarodowych przedstawia się następująco:

13 października: Polska—Węgry w Polsce.
3 listopada: Szwajcaria—Polska w Szwajcarii.
12 stycznia: Polska—Francja w Polsce.
W lutym: Polska—Czechosłowacja (miejsce nieustalone).

Poza tym przewidziane jest na październik spotkanie ze Szwecją i ze Sztokholmem, ze Związkiem Radzieckim i z Anglią.

Przewiduje się również urządzenie pierwszych mistrzostw słowiańskich z udziałem Czechosłowacji, Jugosławii i Polski w Polsce.

Tarnovia—Naprzód (Janów) 4:3 (3:3)

Tarnów, 7. VII. (Tel. wł.) Wyzyskując wolny od mistrzostw termin sprowadziła Tarnovia na mecz towarzyski silną drużynę Naprzód z Janowa. Tarnowianie, mimo że wystąpili do gry bez doskonałego obrońcy swojego Barwińskiego (wyjechał z reprezentacją Krakowa do Poznania) uzyskali zasłużone zwycięstwo, będąc zwłaszcza po przerwie stale w ofensywie. Mecz stał na bardzo wysokim poziomie i obfitował w wiele emocjonujących sytuacji podbramkowych. Strzelcami bramek byli: Roik I (z wolnego), Kokoszka (2) i Płych I dla Tarnovii oraz Bąk (2) i Jabłoński dla Naprzodu. W Tarnovii najlepszym zawodnikiem był Kokoszka w napadzie; zastępujący Barwińskiego Pomykała I oraz brat jego, zastępujący kontuzjowanego przed przerwą Mroza w obronie nie mogli dać sobie rady z doskonałą trójką środkową gości, w której wyróżnił się reprezentant Śląska Bąk. Sędziował b. dobrze Podlaski.

O. Z. E. T.—TARNOVIA I-B 2:2 (1:0)

W meczu o mistrzostwo kl. B OZET mimo silnej przewagi nie potrafił zdobyć obu punktów na skutek wspaniałej gry defensywy Tarnovii. Bramki uzyskali Szelakiewicz (2) dla OZET-u i Idziński i Roik I (z wolnego) dla Tarnovii. Sędziował b. dobrze Fronczek.

POGOŃ (Bzesko)—MONTERSKI 2:2 (0:0)

Wynik remisowy zawdzięcza Pogoń znakomitemu bramkarzowi, który z 29 naliczonych celnych strzałów tylko 2 przepuścił do sieci. Strzelcami bramek byli: Holand i Brochuć dla Pogoni, a Koza i Szcurek dla Monterskiego. Sędziował dobrze Kołodziej.

*

O mistrz. kl. B Podokr. Tarnowskiego odbyło się tylko jedno spotkanie:

MONTERSKI — A. K. S. BOCHNIA 1:0 (1:0). Obie drużyny grały słabo. Monterski z rezerwami, mimo to przeważył, ale zaprzepacił dużą ilość pozycji podbramkowych; jedyną bramkę zdobył Reich. Sędziował dobrze Frączek.

TABELA PO I RUNDZIE WYGLĄDA NASTĘPUJĄCO

1. Mościce	9	16	65:8
2. OZET	9	15	19:4
3. Okoc. K. S.	9	15	32:9
4. Tarnovia I. B.	9	12	26:18
5. Wisłoka	9	10	25:20
6. Pogoń Brzesko	9	7	17:26
7. Monterski	9	6	9:25
8. Metal	9	5	16:24
9. B. K. S. I. B.	9	2	7:43
10. A. K. S. Bochnia	9	2	5:45

U góry i u dołu tabeli

Walka o punkty mistrzowskie, o tytuł mistrza wgl. o spadek do klasy niższej w Okręgu krakowskim weszła już w stadium końcowe. Ogromna rozpiętość w ilości rozegranych gier w „A” klasie (od 2 do 11) utrudnia bardzo orjentację. Toteż lepiej będzie mówić o szansach zarówno u góry jak i u dołu tabeli na podstawie straconych punktów. W tym wypadku z ogólnej liczby „A-klasowców” Wisła, bez straty żadnego, znajduje się na czele, a dalej kroczą: Garbarnia (1 pkt.), Zwierzyniecki (2 pkt.), Tarnovia (3 pkt.), Cracovia (4 pkt.). Między nimi rozegra się tedy decydujący bój o zaszczytny awans do dalszych rund finałowych.

Na skraju przepaści znajdują się zaś: Bocheński, Groble, Sandecja, Krowodrza, Prokocim, Dębicki i Bieżanowianka. W tej stawce dziwnym wydaje się obecność Grobli, które jeszcze kilka tygodni temu znajdowały się u czoła i pretendowały o miejsce między najlepszymi.

W klasie „B” i „C” sytuacja jest już bardziej skrytykowaną. Jeśli chodzi np. o spadek do klasy niższej, to pozycja Olszy czy Wawelu wydaje się już być beznadziejną. Kto będzie towarzyszył im jednak w tej niesławnej drodze? Czy AKS, Prądnicki, TUR czy Dalin? Oto pytanie, na które wkrótce otrzymamy odpowiedź.

W klasie „C” Milicyjny ma przewagę aż 7 punktów nad następnym z kolei Tramwajem, który ma jednak o jedną grę mniej.

W grupie II-giej klasy „C” Skawinka dzięki własnemu zwycięstwu, przy równoczesnym remisie dotychczasowego lidera zajęła pierwszą pozycję.

Klasa „A”

GRUPA I.			
	gier	pkt.	bram.
1. Chełmek	10	12	27:15
2. Łobzowianka	9	10	15:12
3. Wieczysta	8	8	16:14
4. Dąbski	8	8	14:21
5. Krowodrza	10	8	12:20
6. Garbarnia	4	7	14:3
7. Bocheński	9	5	5:18

GRUPA II.			
	gier	pkt.	bram.
1. Zwierzyniecki	8	14	24:6
2. Cracovia	8	12	23:12
3. Łagiewianka	10	11	17:13
4. Prokocim	11	8	20:33
5. Korona	8	7	13:11
6. Bieżanowianka	9	6	5:13
7. Sandecja	8	4	5:19

GRUPA III.			
	gier	pkt.	bram.
1. Tarnovia	7	11	16:6
2. Podgórze	9	11	19:20
3. Fablok	8	8	12:12
4. Groble	10	7	20:25
5. Borek	9	7	12:21
6. Dębicki	8	6	12:15
7. Wisła	2	4	11:2

Dębicki—Fablok 2:0 (1:0)

Spotkanie to, od którego wyniku zależy w dużym stopniu układ dołu tabeli, nie stało na zbyt

KOMUNIKAT KRAKOWSKIEGO OKR. ZWIĄZKU PIŁKI NOŻNEJ

Nr. 23/46

Zweryfikowano zawody o mistrzostwa klasy „A”, K. O. Z. P. N.

Garbarnia — Łobzowianka 3:1 i dwa p. dla Garbarni.

Łobzowianka—Bocheński 2:1 i dwa p. dla Łobzowianki.

Krowodrza—Garbarnia 1:1 i po jednym punkcie dla obydwu.

Bieżanowianka—Prokocim 0:0 i po jednym punkcie dla obydwu.

Cracovia Bieżanowianka 4:0 i dwa punkty dla Cracovii.

Prokocim—Łagiewianka 4:1 i dwa punkty dla Prokocimia.

Cracovia Prokocim 5:1 i dwa punkty dla Cracovii.

Dębicki—Groble 1:0 i dwa punkty dla Dębickiego.

Tarnovia—Groble 5:3 i dwa punkty dla Tarnovii.

W związku z doniesieniem sędziego zawodów o mistrzostwo kl. A KOZPN: Sandecja—Bieżanowianka rozegranych w dniu 29. VI. w Nowym Sączu postanowiono:

Unieważnić powyższe zawody, a to na skutek oświadczenia sędziego, że prowadził je pod presją i groźbą pobicia.

Wyznaczyć nowy termin zawodów Sandecja—Bieżanowianka na boisku neutralnym.

Nakazać rozegranie zawodów o mistrzostwo klasy „A”: Sandecja—Prokocim wyznaczonych pierwotnie na dzień 14. VII. br. w Nowym Sączu na boisku neutralnym T. S. Tarnovia w Tarnowie w dniu 21 lipca 1946 r. o godz. 18-ej, a to z uwagi na brak gwarancji o spokojne rozegranie zawodów w Nowym Sączu, o której to ewentualnej karze Zarząd KOZPN ostrzegł gospodarzy boiska w Nowym Sączu w poprzednich komunikatach.

W związku z usunięciem niektórych członków WG i D KOZPN z miejsc siedzących na trybunach w czasie zawodów Reprezentacja Armii Angielskiej—Wisła i Partyzant—Cracovia postanowiono: udzielić napomnienia klubom: Cracovia i Wisła z równoczesnym wezwaniem do oddania pełnej satysfakcji członkom Wydziału Gier i Dyscypliny KOZPN, którzy czują się dotknięci stanowiskiem obu klubów.

W związku z powyższym Zarząd KOZPN przypomina obowiązek respektowania legitymacji KOZPN i wyznaczenia stałych miejsc na trybunie dla wszystkich członków Zarządu.

Na prośbę Zarządu Wojewódzkiego Związku Walki Młodych, Wydział W. F. i P.W. przełożono zawody o mistrzostwo klasy „C” KOZPN-u Zryw—Tramwaj, wyznaczony na 21 VII. (boisko Podgórze) na termin późniejszy, a to celem umożliwienia K. S. Z. W. M. Zryw w Ogólnopolskim zlocie ZWM w Warszawie w dniach 21 i 22 lipca.

dobrym poziomie. Obie drużyny grały na ogół słabo, jedynie linie pomocy stały na wysokości zadania. Szczególnie w drużynie Dębickiego, w której Liszko, najlepszy zawodnik swej drużyny, czterokrotnym uratowaniem prawie pewnych bramek oraz rozsądną grą zasługuje na specjalne wyróżnienie. Obok niego ciężar naporu przeciwnika skutecznie wstrzymywali śr. pomocnik Maślak i obrońca Morawa. Atak Dębickiego, mimo zdobycia przez Bartoniczka obu bramek na ogół zawiódł. Brak było dokładnych podań, przebojów. Również atak Fabloku nie przedstawiał się lepiej i ponosi w dużym stopniu odpowiedzialność za porażkę. Zawiodł zupełnie Kilma. Bramkarz Fabloku Radosz winy przy przepuszczonych bramkach nie ponosi. Sędziował b. dobrze Seichter. (sk)

Chełmek—Dąbski 4:3 (3:1)

Chełmek, 7. VII. (Tel.) Po bardzo ładnej i emocjonującej grze zwycięstwo odniosła drużyna gospodarzy, dla której bramki zdobyli Jubiłowicz (3) i Slemicki (1). Sędziował bardzo dobrze Mochyła.

W przedmeczku juniorów Dąbski pokonał Chełmek 3:2 (2:1).

Wisła—Groble 6:1 (2:0)

Mecz ten przesądził już — zdaje się — sprawę spadku Grobli do „B” klasy. Klubem, który „wbili gwóźdź do trumny” Grobli była Wisła, startująca poraż drugą w mistrzostwie tego roku i wykazująca, mimo nieobecności Gracza i Giergiela bardzo dobrą formę, głównie w defensywie. Atak rozegrał się dopiero po przerwie, gdy przeciążone pracą tyły Grobli nie mogły już sprostać zadaniu, i wówczas przypieczętował ostatecznie zwycięstwo strzelając dalsze cztery bramki przy równoczesnej stracie jednego gola. Bramki strzelone na tym meczu były w najlepszym wydaniu. Żadnej z 6-ciu puszczonej nie mógł obronić Gołębiowski — a i Jurawicz był bezradny wobec wspaniałej bomby Nastaborskiego.

Oprócz bramek, które podobały się ogólnie, podobako się również szybko tempo zawodów (mimo przeraźliwego upału). W sumie mecz był żywy i na wysokim poziomie, a ponad innych wybił się bracia Filkowie z Wisły, Legutko na środku pomocy, oraz Cholewa i Artur w napadzie — zaś w drużynie Grobli Sucharski, Zajackowski, Miksa i Kaleta I.

Przed przerwą zdobyła Wisła dwie bramki ze strzałów Cholewy, jednego do przerwy, pełnowartościowego napastnika w swym zespole.

Po przerwie Wandas podwyższył na 3:0, przy czym Artur dwukrotnie, i z tego jeden raz wspinałym wolejem po centrze Łyki, a Cholewa jeden raz posłał piłkę do siatki Gołębiowskiego. Przy stanie 4:0, po ładnej akcji lewej strony napadu Grobli Nastaborski z linii pola karnego uzyskał honorowy punkt dla swoich barw.

Sędziował bardzo dobrze, jeden z najlepszych sędziów młodszej generacji, Rutkowski junior. (ks)

Klasa „B”

GRUPA I.			
	gier	pkt.	bram.
1. Bronowianka	13	20	31:9
2. Wolania	12	19	36:14
3. Kmita	13	17	37:19
4. Legia	11	16	27:14
5. Pocztowy	12	14	19:19
6. Rakowiczanka	10	10	19:18
7. Juvenia	13	9	25:33
8. A. K. S.	12	6	20:34
9. Prądnicki	13	6	12:35
10. Wawel	11	3	8:39

POCZTOWY—LEGIA 2:2 (2:1)

Wykazując coraz lepszą formę i windująca się w górę tabeli drużyna Pocztowców uzyskała zaszczytny wynik remisowy z Legią, z którą przegrała w pierwszej rundzie 0:5. Tym razem Pocztowcy nawiązali równą walkę z drużyną robotniczą i byli o krok od zwycięstwa, prowadząc jeszcze długi czas po przerwie 2:1. Strzelcami bramek byli: Bulga i Tomczyk (z karnego za rękę obrońcy) dla Pocztowego — a Królikowski i Janik dla Legii.

Zawody stały na wysokim poziomie, a spośród 22 zawodników obu drużyn wyróżnili się: bramkarz Gawryś, obrońcy Tomczyk i Najduchowski (choć na tym drugim znać przerwę w treningu, nadrabianą jednak ofiarnością), Panek w pomocy oraz niezmordowany Lamot w ataku z Pocztowego a strzelcy bramek i Czech w Legii. Sędziował b. dobrze Poplatek. (hs)

KMITA—JUVENIA 6:1 (3:0)

Zasłużone zwycięstwo Kmity, która miała dużą przewagę. Do pauzy Juvenia broniła się dość skutecznie, jednak po pauzie opadła z sił, pozwalając przeciwnikowi na gószczenie na swoim polu karnym. Bramki strzelił dla Kmity Szelichowski (2), Łacheta, Chudoba, Serafin i Janeczek, dla pokonanych z karnego Lichoń. Sędziował b. dobrze Biernacki. (w)

BRONOWIANKA—PRĄDNICKI 7:0

GRUPA II.			
	gier	pkt.	bram.
1. Płaszowianka	12	19	32:10
2. Grzegórzecki	11	17	27:8
3. Wieliczanka	12	14	20:18
4. Prądniczanka	12	13	34:28
5. Nadwiślan	11	13	21:19
6. Czarni	11	8	16:25
7. Dalin	11	6	12:21
8. TUR	11	6	18:44
9. Olsza	9	4	14:21

GRZEGÓRZECKI—DALIN 2:1 (2:0)

Leader grupy 2-giej „B” klasy odniósł dalsze zwycięstwo nad przeciwnikiem na jego terenie.

Mecz prowadzony był w szybkim tempie przez obie drużyny; gramo w miarę ostro, lecz najzupełniej fair, a widownia zachowywała się prawdziwie po sportowemu mimo, iż wygrywającym był zespół gości. Grzegórzecki zapewnił sobie już przed przerwą zwycięstwo ze strzałów Wilka i Figi — po przerwie jedyną bramkę dla miejscowych zdobył J. Świąćicki. Sędziował bardzo dobrze Mytnik. (p)

NADWIŚLAN—WIELICZANKA 3:2 (3:1)

Spotkanie to miało dwa obrazy. Do przerwy lepszy był Nadwiślan, natomiast po przerwie mocniej przysięgnął Wieliczanka, której atak nie wykorzystał szeregu dogodnych sytuacji podbramkowych. Dużą winę przegranej Wieliczanki ponosi jej obrona, która chwilami grała bardzo słabo.

Na wyróżnienie zasługuje z Wieliczanki Murzyn, z Nadwiślanu Klimczyk (tylko do przerwy). Bramki zdobyli dla Nadwiślanu Klimczyk (2), Wolfinger (1), dla Wieliczanki Grabowski i Murzyn po jednej. Sędziował b. dobrze Chmielek.

PŁASZOWIANKA—PRĄDNICZANKA 8:1 (3:0)

Zasłużone, jednak nieco za wysokie zwycięstwo odniosła drużyna Płaszowianki, której atak wykorzystał prawie wszystkie możliwości zdobycia bramek. W dużym stopniu do tak wysokiego zwycięstwa przyczyniła się niezwykle słabo grająca pomoc Prądniczanki. Poza tym atak Prądniczanki nie wykazywał chęci cofania się i wsparcia pomocy, tak iż atak nie otrzymując piłek i nie zdobywając ich nie miał możliwości rozwinięcia ofensywy. W przeciwieństwie do Prądniczanki najlepszą linią u Płaszowianki była właśnie pomoc, która zasilala bez przerwy piłkami swój atak, ułatwiając mu w dużym stopniu grę. Serię bramek rozpoczął Lipski z wolnego, następne bramki zdobyli do przerwy Włodarczyk i Sroka St. Po przerwie Płaszowianka zdobywa dalsze bramki przez Sroka St., Gila, znowu Sroka, Kajdasa (z karnego) i Sroka J. Przy stanie 4:0, Prądniczanka uzyskuje jedyną bramkę przez Tomczyka J. Sędziował w miejsc sędzięgo wyznaczonych Stanek. (ra)

CZARNI—T. U. R. 4:2 (2:0)

Do przerwy zdecydowana przewaga Czarnych, którzy prawie cały czas gościli na połowie przeciwnika. TUR mając „słaby” dzień przedstawił się jako drużyna nie zgrana i słaba technicznie. W drugiej połowie gra się nieco wyrównuje, stroną jednak nadającą ton w grze, są nadal Czarni.

Bramki uzyskali dla Czarnych: Kumala 2, Prażmowski i Kolano z karnego. Dla pokonanych Zaremba, Sędziował dobrze Majcher. (ab)

Klasa „C”

GRUPA I.			
	gier	pkt.	bram.
1. Milicyjny	10	19	47:8
2. Tramwaj	9	12	36:10
3. Kinowiec	10	12	26:22
4. Czarnochowice	9	11	25:16
5. Puszcza	9	9	23:15
6. Miechów	9	7	15:25
7. Związkowiec	9	6	19:29
8. Wanda	9	3	8:41
9. Zryw	8	3	12:45

Milicyjny—Związkowiec 9:0 (6:0)

Wysokocyfrowe zwycięstwo Milicjantów uzyskane dzięki bardzo słabemu bramkarzowi Związkowca. (aj)

Puszcza—Wanda 3:0 v. o.

Z powodu nie przybycia drużyny Wandy, sędzia Pacia odgwiżdżał zawody. (aj)

Tramwaj—Czarnochowice 2:1 (1:0)

Drużyna Tramwaju, grając jedno ze swych najlepszych spotkań, odniosła cenne zwycięstwo na obcym terenie, zdobywając bramki przez Kowalskiego I i Dzierwę. Dla Czarnochowic bramkę strzelił Cyraniewicz. Gra obustronnie stała na b. dobrym poziomie. Drużyny zaprezentowały futbol na poziomie kl. A. Sędziował Szubert. Na wyróżnienie u zwycięzców zasługują, bramkarz Urban, Kożuch w obronie, Szajna w pomocy i Kowalski w ataku. (g)

Kinowiec—Miechów 3:1 (1:0)

Zwycięstwo Kinowca niezbyt zasłużone, gdyż drużyna Miechowa nie była wcale gorsza. Bramki zdobyli dla Kinowca Szafran, Wesołowski i Borkowski, dla Miechowa Grzegórzecki. Sędziował w zastępstwie sędziego wyznaczony przez WS Zacharczenko.

GRUPA II.			
	gier	pkt.	bram.
1. Skawinka	10	18	33:7
2. Wolanka	10	16	28:10
3. Społem	9	11	24:10
4. Przegorzalanka	10	11	20:20
5. Mydlniczanka	10	8	15:17
6. Kobierzanka	10	8	19:32
7. Pychowlanka	10	7	21:27
8. Raba	8	5	10:21
9. Chełmianka	9	2	7:33

Skawinka—Chełmianka 2:0 (1:0)

Przez to zwycięstwo zapewniła sobie Skawinka prowadzenie w tabeli. Obie bramki zdobył Psat. (s)

Mydlniczanka—Pychowlanka 1:0 (1:0)

Gra chaotyczna na niskim poziomie. Napastnicy obu drużyn nie mogli zdobyć się na strzał, dochodząc tylko do pola karnego. Decydująca bramka padła ze strzału Traciaka. Sędziował b. dobrze Wyroba, zastępując nieobecnego sędziego związkowca. (w)

Społem—Kobierzanka 7:1 (3:1)

Społem grało o klasę lepiej i przez cały mecz

przeważało. Wynik byłby o wiele lepszy, gdyby nie dobra obrona bramkarza i kilka poprzeczek. Drużyna Społem posiada zespół wyrównany i zgrany w przeciwieństwie do Kobierzanki. Wyroził się Bularz ze Społem.

Bramki strzelił Nowak (3), Bularz, Perz, Kula i samobójcza. Dla pokonanych Owsianka. Sędziował dobrze Łysakowski. (w)

Przegorzalanka—Wolanka 1:1 (1:0)

Mecz o mistrzostwo klasy „C” dwóch sąsiadujących z sobą w tabeli i „lokalnie” przeciwników zakończył się po żywej grze wynikiem remisowym, który w pierwszym rzędzie zawdzięcza Przegorzalanka znakomitemu bramkarzowi swojemu Korcykowi. Obronił on m. in. dwa rzuty karne, za co wdzięczni zwolennicy znieśli go na ramionach z boiska. Oprócz niego wyróżnili się obaj obrońcy Wawro i Stach. (l)

Odwołanie się Cracovii do PZPN

Jak się dowiadujemy K. S. Cracovia wniosła za pośrednictwem K. O. Z. P. N.-u do Polskiego Związku Piłki Nożnej odwołanie w związku z zawieszeniem prezesa dyr. Żura i sekretarza por. St. Dziubanowskiego, o którym pisaliśmy w poprzednim numerze naszego pisma.

Wisła (komb.)—Team: W.K.S. „Orzeł”-I.K.S. (Wrocław) 5:1 (2:1)

Wrocław, 7. VII. (Tel. wł.) Osiabiona brakiem czołowych piłkarzy, którzy występowali w reprezentacyjnej drużynie Krakowa przeciw piłkarskiej reprezentacji Poznania o puchar śp. Kałuży (w Poznaniu) — drużyna krakowskiej Wisły rozegrała pierwsze swoje zawody we Wrocławiu, zwyciężając tamtejszy Team: WKS „Orzeł” i I. Klub Sportowy 5:1. Bramki zdobyli: Legutko, Cholewa, Jurawicz (z karnego), Snopkowski i Jackowski. Z zawodników krakowskich wyróżnili się Cholewa, Legutko, Kozłowski i bramkarz Jurawicz, który obronił m. in. w pięknym stylu rzut karny. Sędziował b. dobrze Baj. Widzów zebrało się około 6 tysięcy.

Zawody towarzyskie

Garbarnia—Korona 3:3 (0:1)

Garbarnia wystąpiła w rezerwowym składzie; z pierwszej drużyny grali tylko bracia Skrzyńscy, toteż wynik ten nie jest zbyt dużym sukcesem Korony. Bramki zdobyli dla Korony Kadela, Syrek z wolnego i Mamoń II, dla Garbarni Toboła, Korzeniak i Skrzyński I. Sędzia Kolber. (g)

Zwierzyniecki—Podgórze 3:3

Zwierzyniecki tylko pierwsze 15 minut zagrał tak, jak widzieliśmy go ostatnio. Natomiast po tym okresie do głosu przyszło Podgórze, które zwłaszcza w drugiej połowie gry zagrało b. dobrze i miało zupełną przewagę. Niestety atak kombinując zbyt wiele, zapomnieli zupełnie o strzałach, a jeśli któryś z jego napastników zdobył się na strzał to w aut. Na wyróżnienie ze Zwierzynieckiego zasługuje Ostrowski oraz Kopczyński W., któremu dłuższa przerwa zrobiła doskonale. Widać na nim skutki dobrego treningu. Jego technika oraz bieg bardzo się podobały. W Podgórzu najlepiej zagrał Jarczyk w obronie w obronie, w ataku Hausner i Feret. Bramki zdobyli dla Podgórza Fiden (2), Zaporowski (1), dla Zwierzynieckiego Ostrowski, Kopczyński i Konopek. Sędziował b. dobrze Domin. (eb.)

Awantury na boisku w Bochni

BOCHEŃSKI I-b—AKS (Bochnia) 3:1 (1:1)

Bochnia, 7. VII. (Tel. wł.) Do powyższych zawodów o mistrzostwo klasy „B” Bocheński wystawił swoją pierwszą drużynę! Niestety — zawody mistrzowskie zostały już po 5-ciu minutach gry odgwiżdżane, gdyż usunięty przez sędziego zawodnik Bocheńskiego, Maślaj, nie chciał opuścić boiska. Aby nie robić zawodu licznie zebranej publiczności, postanowiono rozegrać zawody w dalszym ciągu jako towarzyskie, przy czym kapitan drużyny AKS zgodził się na to, że wzmian w nich udział w dalszym ciągu wykluczony zawodnik. Za ten gest „zrezygnował” się Maślaj, policzując na kilka minut przed końcem zawodników przeciwniej, Rabija. Przekonani jesteśmy, że „krewkim” piłkarzem zajma się władza OZPN-u i dadzą mu „dłuższy urlop wypoczynkowy”, wzywając równocześnie do przerwania „urlopu” wyznaczonego na powyższe zawody sędziego, który nie raczył zjawić się na boisku w Bochni, a w zastępstwie którego „przykry obowiązek” pełnić musiał Rychter. (T.)

CKS, Victoria i Skra zdobywają dalsze punkty mistrzowskie

Częstochowa, 7. VII. (Tel. wł.) W rozegranym tu dziś meczu mistrzowskim pokonał CKS drużynę Kolejowego Klubu 3:1 (0:1). Strzelcami bramek dla zwycięzców byli Sacyński (2) i Zalas — dla pokonanych honorową bramkę zdobył Knapik. Sędziował Szlachtyński.

Victoria—WKS (Wieluń) 2:1 (0:0)

Wieluń, 7. VII. (Tel. wł.) W meczu o mistrz. kl. „A” C. O. Z. P. N. pokonała Victoria (Częstochowa) tutejszy WKS 2:1, zdobywając bramki przez Obsta i Marka. Dla miejscowych strzelcem jedynego gola był Kępiński. Sędziował Kołodziejczyk.

Skra—Unia 5:1 (4:)

Radomsko, 7. VII. (Tel. wł.) Skazana na zagładę Unia przegrała dalsze zawody z przeciwnikiem, który był w wszystkich liniach lepszy. — Bramki dla zwycięzców zdobyli: Seifrid (2), Bulski, Gąsienka i Warmus — dla pokonanych: Klajdos. Sędziował Wideryński.

Reorganizacja łucznicstwa w Polsce

Sport łuczniczy, który przed wojną przynosił Polsce tyle sukcesów, dopiero w wolnym tempie zaczyna się ruszać. Wobec odnowienia toru łuczniczego przy gmachu Sokoła zarówno Sokół jak i KTS Krakus, Kraków, Baszowa 18 postanowiły zorganizować sekcje łucznicze. Klubu poza krakowskie posiadające sekcje łucznicze proszone są o zarejestrowanie się pod adresem

Tylko Wajsówna przekracza minimum

Warszawa, 7 lipca (tel. wł.) Eliminacje lekkoatletyczne przed obozem kondycyjno-treningowym z okazji wyjazdu na mistrzostwa Europy do Oslo nie udały się. Przeglądając wyniki podane na podstawie telefonicznej relacji, dochodzimy do wniosku: nie są one zadowalające. Być może, że fatalne warunki atmosferyczne (po tropikalnym upale w sobotę gwałtowna obniżka temperatury — burza, zmęczenie podróży i t. p.) wpłynęły ujemnie na poziom wyników i spowodowały, że poza wynikiem Wajsówny w dysku inne są gorsze od tych, jakie na podstawie papierowych wyników powinny być osiągnięte.

(Do szczegółowej analizy rezultatów dwudniowych zawodów w Warszawie, oraz do przebiegu poszczególnych konkurencji powrócimy jeszcze. Red.).

PANIE:

60 m: 1) Moderówna (Łódź), 8,2; 2) Hejducka (Katowice) 8,3; 3) Słomczewska (Łódź) 8,4; 4) Mitan (Kraków).

100 m (finał): 1) Moderówna 13,2; 2) Hejducka 13,3; 3) Słomczewska 13,3; 4) Perczyk 13,5; 5) Mitan.

200 m: 1) Słomczewska 28,2; 2) Mitan 29,1; 3) Mieszkowska (Społem) 32,1.

80 m przez płotki: 1) Mitan (Kraków) 13,8; 2) Stachowicz (Kraków) 15,1; 3) Peskówna (Łódź).

Rzut oszczepem: 1) Bałcerkówna (Syrena) 34,59 m; 2) Stachowicz (Legia) 43,42 m.

Rzut dyskiem: 1) Wajs-Grętkiewiczowa 37,92; 2) Stachowicz 33,34; 3) Dobrzańska (Orzeł) 32,44; 4) Cejzikowa 32,15.

Pchnięcie kulą: 1) Jasińska (Warta) 10,80; 2) Kwaśniewska (AZS) 10,07; 3) Przybylska (DKS) 9,72.

Skok w dal: 1) Moderówna 4,90; 2) Perczyk 4,72.

Skok wzwyż: 1) Mitan 135 cm; 2) Wajs-Grętkiewiczowa 129 cm; 3) Perczyk 129 cm.

Sztafeta 4x100 m: 1) Pomorze 57,2 sek.

PANOWIE:

100 m (finał): W przedbiegach zwyciężyli: w I-szym: Danowski 11,2 i Buhl 11,3 — w II-gim: Rutkowski (AZS) 11,8 i Jaraczewski (AZS) 11,9 — w III-cim Lipowski (AZS) 12, i Filipek (HKS)

Warszawa buduje sztuczne lodowisko

Jak donosi „Kurier Codzienny” Nr. 182 z dnia 5. lipca br., sprawa budowy sztucznego lodowiska w Warszawie przy ul. Wawelskiej, na dawnym boisku Warszawianki, jest na najlepszej drodze. Polski Związek Łyżwiarzy, który jest inicjatorem budowy tego lodowiska wraz ze stadionem nie zamierza korzystać z funduszy państwowych, lecz wyłącznie z prywatnych. Plany i kosztorysy zostały na zlecenie inicjatorów wykonane przez inż. architekta J. Kalbarczyka, który w tej sprawie udzielił wywiadu przedstawicielowi „K. C.”. Czegoż się z tego wywiadu dowiadujemy:

„Projektowany stadion niezależnie od sztucznego lodowiska posiadać będzie betonowy tor kolarski, pływalnię, wytwórnię sztucznego lodu i chłodnię. Ponieważ sztuczne lodowisko byłoby imprezą deficytową i „PZŁ” nie znalazłby udziałowców postawiono, że kosztowne maszyny chłodnicze wytwarzać będą dla potrzeb miasta sztuczny lód konsumpcyjny, oraz umożliwią użytkowanie podziemi jako trybun głównych jako chłodni.

Latem na płycie betonowej lodowiska obrzeżonej bandą żelbetową wysokości 1,30 m, uruchomiona zostanie pływalnia o powierzchni 3.000 metrów kwadratowych.

Bieżnia do jazdy szybkiej na łyżwach umieszczona wyżej o 100 cm, od spodu basenu będzie brodnikiem dla niepływających i dzieci. Tor kolarski znajdujący się najbliżej trybun ziemnych i długości 380 m pozwoli na rozgrywanie nawet mistrzostw świata. To samo tyczy się jazdy figurowej i wyścigowej na łyżwach, oraz hokeja na lodzie.

Latem na pływalni i torze kolarskim przebywać może około 4.000 sportowców, a zimą 3.000 łyżwiarzy na lodowisku i bieżni łyżwiarzkiej.

Olbryzia jądłodajnia na parterze trybuny głównej obsługiwać będzie pływaków, łyżwiarzy, kolarzy, hokeistów i innych zawodników w czasie uprawiania sportów w dni zwykłe, a w czasie zawodów spełniać będzie rolę bufetu dla wlelotyśnych tłumów.

Projekt ten został już przedstawiony Państwowemu Urzędowi W. F. i P. W. i po uzgodnieniu ewentualnych zmian nastąpi budowa tego stadionu.

Cieszy nas bardzo skonkretyzowanie sprawy budowy tego lodowiska. Tym bardziej, iż powstanie ono w Warszawie, która mimo tylu trudności z odbudową miasta potrafi zdobyć na tak wielki wysiłek, podczas gdy w innych miastach tylko radzą i czekają. Może ta pełna uznania inicjatywa Warszawy wpłynie i na nich pobudzająco.

Polus wrócił

Polus, znany przedwojenny mistrz bokserów Polski i Europy w wadze piórkowej wrócił ostatnio do Polski. Zamierza on wziąć czynny udział w sporcie bokserkim. Przeszkadza mu tylko zastrzeżenie co do zasad amatorstwa, gdyż przebywając w Rumunii w czasie wojny występował tam jako zawodowiec. Zamierza on wnieść prośbę do Związku Bokserkiego o przywrócenie mu praw amatora.

Chrzanów) 12 sek. — Finał wygrał Jaraczewski 11,4, przed Danowskim (o dłoń) i Rutkowskim 11,5.

200 m: 1) Danowski 22,8; 2) Mach (Gdańsk) 23,5; 3) Filipek 23,6.

400 m: 1) Piaskowy (Cracovia) 52,6; 2) Puzio (Cracovia) 52,8; 3) Stanisławski (W-wa) 53,3.

800 m: 1) Stanisławski 2,00,4; 2) Feryniec 2,00,5; 3) Swiniarski (Błękitni).

1500 m: 1) Feryniec (Kraków) 4,24,4; 2) Niewoła (Katowice) 4,25,5.

5000 m: 1) Dzwonkowski (Zryw), 16,02; 2) Kiełbas (Gdańsk) 16,08; 3) Półtorak (DKS) 16,16,2.

3000 m z przeszkodami: 1) Kramek (Lublin) 10,52,02.

Chód na 10 km: 1) Śliwiński (Ostrowiec) 1,03,44; 2) „Rawicz” (Kraków) 1,04,58.

110 m przez płotki: 1) Gierutto 16,5; 2) Macia-

szczyk (Łódź) 17,1.

30.000 m: 1) Głuszczyk (Syrena) 1,58,51/4 nowy rekord Polski; 2) Kurek; 3) Roslewski.

Skok o tyczce: 1) Czerpiś (Legia) 3,40; 2) Moronczyk (AZS), 3,40; 3) Leitgeber (Gdańsk) 3,30.

Trójskok: 1) Kuźmicki 13,30; 2) Skawina (AZS) 13,22; 3) Kuczyński (ŁKS) 14,82.

Rzut dyskiem: 1) Grzelski (DKS) 38,62; 2) Gierutto 38,40; 3) Kuźmicki 37,41.

Rzut oszczepem: 1) Mikrut (Bydgoszcz) 55,98; Pchnięcie kulą: 1) Gierutto (W-a) 14,28 m; 2) Priwer (Łódź) 13,88; 3) Łomowski 13,87.

2) Gierutto 55,50; 3) Rybczak (KPZ) 51,86.

Skok w dal: 1) Kuźmicki (Łódź) 6,57 m; 2) Borowiak (Białystok) 6,47 m; 3) Adamczyk (Wrocław).

Skok wzwyż: 1) Zwoliński (W-a) 176 cm; 2) Gierutto 172; 3) Dregiewicz (Cracovia) 172 cm.

Redaktor Statter Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Wojewódzkiej Rady W. F. i P. W.

W ostatnich dniach otrzymał Naczelny Redaktor naszego pisma Maksymilian Statter zawiadomienie, podpisane przez Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego Państwowej Rady W. F. i P. W. pułkownika Bilewicza o powierzeniu mu godności pełnomocnika Komitetu w sprawie utworzenia Wojewódzkiej Rady W. F. i P. W.

Zaszczytną tę misję przyjął redaktor Statter i w dniach najbliższych ustalony zostanie termin konstituującego posiedzenia.

*

W związku z powyższym trzeba się cofnąć myślą do pamiętnych dni lutego ub. r. kiedy po wyzwoleniu zaczęło się odradzać życie sportowe

w naszym mieście. Redaktor Statter był tym człowiekiem, który skupiwszy wokół siebie dobrane grono ludzi stworzył właściwie pierwszą Radę Sportową w Krakowie, powołując do niej przedstawicieli wszystkich gałęzi sportu i stwarzając równocześnie pierwszą poradnię sportowo lekarską w Krakowie. Dzięki niezłomnej pracy na stanowisku przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Sportowego, oraz dzięki niepospolitej wiedzy i rutynie udało się red. Statterowi w bardzo krótkim czasie zorganizować i pchnąć na właściwe tory życie sportowe naszego miasta, a dzisiejsza zaszczytna misja jest pewnego rodzaju formą uznania za dotychczasowe trudy i wysiłki na polu organizacji życia sportowego, na którym to redaktor Statter obchodził będzie swój 25-letni jubileusz swej działalności.

Po raz ostatni „Partyzant“

Partyzant—Team: ŁKS-ZZK 6:6 (2:0)

31:6 oto stosunek bramek w pięciu zwycięskich meczach Partyzanta w Polsce. Mimo osłabionego składu Jugosłowianie gromią piłkarzy łódzkich. Miejsca siedzące... na boisku

Łódź, 5 lipca. Ostatni występ Partyzanta w Polsce oczekiwany był w Łodzi z ogromnym zainteresowaniem. Wyraziło się ono w rekord. liczbie widzów, która wypełniwszy wszystkie miejsca siedzące i stojące wokół boiska, ulokowała się nawet na łiniach pola gry tak, że bijący rzuty różne piłkarze musieli prosić publiczność o zrobienie miejsca dla rozbiegu. Rekordowa ta liczba widzów, wśród której na trybunie honorowej znajdowali się: wojewoda Dąb-Kocioł, wice-wojewoda Szudziński i prezydent miasta Łodzi, Mijał, była świadkiem dalszego triumfu piłkarzy jugosłowiańskich nad teamem łódzkim, który, — powiedział to od razu — zawiodł na całej linii. Ze przy tym jeszcze kierownictwo popiełniło szereg rażących błędów, wymieniając lepszych zawodników na znacznie gorszych, tedy Partyzant, mimo osłabionego składu, zdobył gładko pół tuzina bramek, deklasując naszych piłkarzy. Jugosłowianie czuli się dobrze przy tropikalnym upale i demonstrowali znane już z licznych sprawozdań zalety swoje jak szybkość, zwinność, technikę i krycie, lecz nie mogliśmy u nich dojrzeć jakiejś nadzwyczajności. Mogli oni łatwo, przy lepszym napadzie łódzkim stracić najmniej trzy bramki — z drugiej strony znów bramkarz teamu ma na sumieniu 2—3 bramki.

W obronie miejscowych najlepiej stosunkowo spisywał się Grochowski, zamieniony po przerwie na surowego Godaja — w pomocy najlepszy Pegza (zamieniony również po przerwie na Millera) — w ataku natomiast zawiedli zupełnie

obaj kierownicy, a to Lewandowski i Łącz, a jedynym pełnowartościowym napastnikiem był Baran. Węgier, lewoskrzydłowy Patkolo, miał kilka dobrych zagrań, poza tym wypadł nieszczerze.

Drużyny wystąpiły w następujących składach: Partyzant: Sostewicz—Brzozowicz, Popesku — Czajkowski, Dziurdziejewicz, Simonowski, (Antonowski) — Szeresz, Palfi, Rupnik, Bobek, Matekalo. Poprzerwie Antonowski grał na prawym skrzydle.

Team: ZZK—ŁKS: Depczyński — Gwoździński, Grochowski (Godaj) — Korporowicz, Pegza (Miller), Kopera „Józwiak” — Hoggendorf, Baran, Lewandowski (Łącz), Koczewski, Patkolo (Kmin).

W początkowych minutach na graczach łódzkich znać wyraźną treść, która uniemożliwia należytą kontrolę piłki. Partyzant tymczasem rusza śmiało do ataku i już w 8 minucie prowadzi 1:0 ze strzału Bobeka. W tym okresie Baran zaprzepaszcza doskonałą sytuację (12 min.), a w kilka minut później czyni to samo Patkolo. W 21 min. uzyskują Jugosłowianie 2-gi punkt z niespodziewanego strzału Palfiego, a wynik 2:0 utrzymuje się do przerwy, choć łodzianie mają kilkakrotnie szanse poprawienia wyniku. Zawodzą jednak zarówno Hoggendorf, jak Koczewski i Lewandowski.

Po zmianie stron Jugosłowianie zdobywają coraz większą przewagę i zaznaczają ją 4-ma bramkami, zdobytymi przez Atonosku (3) i Bobeka. Sprawiedliwym sędzią spotkania był kpt. Schneider.

Gromala remisuje z mistrzem Polski Grzywoczem

Wisła przegrywa ze Skrą 7:9

Licznie zebrana w amfiteatrze Stadionu Miejskiego krakowska publiczność przyszła zobaczyć dwóch najlepszych bokserów Grzywocz, mistrza Polski i Sztolca. Była to zapowiedź pierwszej wizyty bokserów najlepszej klasy polskiej. I jeśli na tle słabszego Dudzika Sztolc wypadł niezwykle korzystnie, tak Grzywocz natrafił na doskonałe uosobienie jednego z najlepszych bokserów obecnie w Krakowie Gromalę i robił wrażenie słabsze. Obaj Słazacy przedstawiają jednak typy bokserów którym daleko do wysokiej naprawdę klasy. Oczekiwaliśmy od nich więcej. Najwięcej podobał się od strony ciosów. Obaj dysponują ostrymi i niebezpiecznymi ciosami. Z pozostałych bokserów Skry podobał się Adamik, idąc śmiało do walki i prezentując również mocny cios. Walczył jednak za krótko. Reszta bardzo słaba jeszcze.

Z Wisły na pierwszy plan wybił się Gromala. Zaawansowanie techniczne już duże, dobry w ofensywie jak i w kryciu i unikach, śmiały w ciosie, przy dalszej pracy może sprawić duże niespodzianki. Jego walka z Grzywoczem była najpiękniejszą w całym spotkaniu. Również Baster zasłużył na uznanie. Jest jednak nieco mało

agresywny, chwilami zbyt lekki. Technicznie jednak wysoko stojący. Brak silnego uderzenia niepozwala mu jednak na zbieranie owoców nekowania przeciwnika. Kazek swym spokojem i prowadzeniem walki w tempie coraz ostryjszym zebrał owoce tej taktyki. Długość rąk jest u niego też dużym handicapem, który mu ułatwia tak atak jak i obronę. Zbik zaczął walkę z wielką zaciętością, obiecywał sobie po niej wiele (my patrząc tę, niestety przeciwnik był chytrzejszy. Nie pozwolił mu na zbytne popisy. Jednak te parę ostrych akcji było w dobrym wydaniu, co Forma odczuł wyraźnie i wołał gruntnie nie ryzykować. O Chłipkiewicz z przebiegu jego walki trudno coś powiedzieć prócz tego co podajemy w sprawozdaniu. Gdyby miał lepszego przeciwnika może wykazał by więcej waleń. Na razie stwierdzamy, iż brakuje mu bardzo dużo do odnoszenia zwycięstwa.

W ringu sędziował Stawiański, na punkty najzupełniej obiektywnie i sprawiedliwie Winiarski.

Zwyciężyła KS Skra 9:7, zdobywając m. in. punkty v. o. a gdyby liczyć nierozstrzygniętą walkę Grzywocz z Gromalą byłby wynik 9:8.

W sumie można stwierdzić, że Wisła zespołowo była lepszą.

Mecz rozpoczął się walką wstępną Kopacz z Wisłą z Frankiem ze Skry. Prócz dobrych chęci nie wiele więcej obaj bokserzy przedstawili. Wygrał niezbyt wysoko na punkty Franke.

Na ring weszły obie drużyny i po oficjalnym powitaniu gości przez kier. Wisły Paździerkę oraz odpowiedzi kier. Skry Haneka rozpoczęły się właściwe walki.

Przebieg spotkań

Waga musza: Adamik (Skra)—Giergiel (Wisła). Niezbyt długo trwała ta walka. Po szybkiej wymianeciosów 1. sierpowy Adamika rzuca Wisła. ka na deski, wstaje on jednak, by za chwilę otrzymać silny prosty i znaleźć się znowu na deskach. Sędzia liczy do 8, przy dziewięciu Giergiel wstaje, nawet szybko, jest to jednak za późno i walka przegrana przez k. o.

Waga kogucia: Grzywocz (S)—Gromala (W). Walka towarzyska z powodu nadwagi Gromali. Punkty dwa Skra już zatył zdobyła. Pierwsza runda przynosi z początku wzajemną obserwację. Grzywocz prezentuje wspaniałe uniki, Gromala śmiało lewe proste. Jeden z nich robi wyraźne wrażenie na Grzywocz. Technicznie lepiej wypada Słazak, Wislak jednak atakami rundę lekko wygrywa. W drugiej rundzie obaj dążą do zwarcia, walczą jednak bardzo ładnie i fair; runda prawie wyrównana. W trzeciej stronie więcej atakującą jest Grzywocz. Wali ładnie sierpowymi. Pod koniec bodaj wykazują zmęczenie i często dążą do zwarcia. Wynik nierozstrzygnięty jest sprawiedliwy.

Waga piórkowa: Ciupka (S)—Baster (W). Baster zwyciężył będąc w drugiej i trzeciej rundzie dużo lepszym. Lewe proste i sierpowe często celnie posyłane w okolicę jego serca i żołądka zupełnie ogłuszały Ciupkę. Baster mógłby to spotkanie wygrać przez k. o., lecz brak mu kończącego ciosu.

Waga lekka: Sztolc (S)—Dudzik (W). Sztolc wygrał bardzo wysoko na punkty i tylko wielkiemu zacięciu i wytrzymałości może Dudzik zawdzięczać, że nie przegrał przez k. o. Walczył on śmiało był jednak często beznadziejnie wobec ostrych szczególnie w trzeciej rundzie ciosów Sztolca. W ostatniej rundzie był dwukrotnie na deskach po 8 i do 7. Sztolc walczyl wspaniale, idąc masywnie i popierając ciosy swych rąk ciałym korpusem.

Waga półśrednia: Bielski (S)—Chłipkiewicz (W). Bielski b. bokser Miłicyjnego raczej rozczarował. Walka była na słabym poziomie. Obaj bokserzy walczyli zbyt surowo, nie kryli odpowiednio. Toteż nawzajem inkasowali szereg niepotrzebnych ciosów. Mimo to przysporzyła walka ta, widzom dużo emocji i gdy sędzia ogłosił wynik nierozstrzygnięty znaleźli sposób do wydładowania jej głośnymi gwizdami. Nie mieli natomiast zupełnie racji, gdyż obaj bokserzy walczyl słabo, i żaden nie zasłużył na zwycięstwo.

Waga średnia: W pierwszej walce Ptok (S)—„Kazek” (W). Uśmiech stałe towarzyszący na twarzy Ptoka nie ułatwił mu zdobycia punktów jednak przyczynił się do zdobycia mu dużo sympatii publiczności. O dłuższych rękach Kazek celniej i ostro trafiał prostymi i zdobywał zasłużone punkty. Ptok walczyl zbyt bez krycia, poza tym mocno odczuwał ostre ciosy Kazka i chronił się kryciem twarzy. Kazek nie umiał tego momentu wykorzystać i nie atakował korpusem. Wygrał jednak wysoko na punkty.

Do drugiej walki półśredniej stanął na ringu Gwoździ (S), lecz wobec braku przeciwnika ze strony Wisły zdobył punkty v. o. i opuścił ring.

Waga półciężka: Forma (S)—Zbik (W). Walka zapowiadała się początkowo dość poważnie, okazało się jednak szybko iż Forma, nie reprezentował żadnej „formy” i po kilku silniejszych ciosach ku rozpaczy Zbika, który chciał się koniec, nie bokować, poszedł trzykrotnie na deski i walka w pierwszej rundzie została przerwana, techniczne k. o.

((at))

Igrzyska robotnicze w Helsinkach

W Helsinkach rozpoczęła się pierwsza po wojnie Olimpiada Robotnicza, w której według podanej wiadomości z Helsinek — weźmie udział aktywny przeszło 33.000 sportowców-robotników. W programie igrzysk przewidziana jest również manifestacja z udziałem 10.000 kobiet i 12.000 dzieci fińskich. Robotnicze święto sportowe trwać będzie kilka dni.

Jak dotąd, do zawodów lekkoatletycznych zostało zgłoszonych 90 Szwedów, 24 Duńczyków i 24 Norwegów. Przybyli również zawodnicy radzieccy w ilości 30 osób (piłkarze, bokserzy i ciężkoatleci). Oczekiwany jest również przyjazd zawodników francuskich, szwajcarskich i czechosłowackich.

OBÓZ WYPOCZYNKOWY DLA SPORTOWCÓW w połączeniu z kursem faternickim dla miłośników turystyki urządzają w czasie od 15 do 31 lipca na Hali Gąsienicowej w Tatrach sekcja turystyczna T. S. „Wisła”. Warunki pierwszorzędne. Zakwaterowanie w schronisku P. T. T., koszt utrzymania wraz z noclegami 115 wzgl. 215 zł. dziennie. Zgłoszenia imienne z podaniem adresu, przyjmuje sekretariat T. S. „Wisła”, ul. Retoryka 1, codziennie do dnia 8. VII, w godz. od 17—19.

*

Jest już do nabycia wydanie szóste (poprawione) regulaminów i przepisów lekkoatletycznych wraz z najnowszymi uzupełnieniami w sekretariacie PZLA Warszawa — Stadion Wojska Polskiego, ulica Myśliwiecka. Cena egz. zł 150. Wysyłki poza Warszawę uskuteczniiane będą za zaliczeniem pocztowym.

*

Na stadionie WP w Warszawie rozpoczął się treningowy obóz piłkarzy Zw. Robotn. Stow. Sportowych przed wyjazdem repr. ZRSS na turniej sportu robotniczego w Bazylei. Obóz potrwa do 13 lipca.

*

W początkach września br. odbędzie się w Warszawie „Olimpiada Sportowa” wojskowych klubów sportowych z całej Polski. Olimpiada obejmie wszystkie dziedziny sportu.